

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/14725 en 07/14724 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 24 april 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 april 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 mei 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

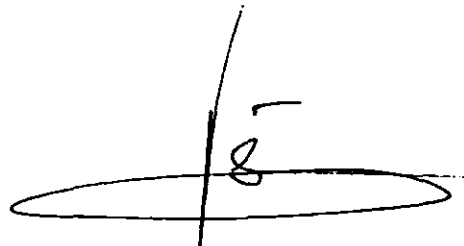
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 augustus 2007

418

Verzonden: 2 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Voorzieningenrechter

Reg.nrs.: AWB 07/14725 (verzoek) en 07/14724 (beroep)

uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening, tevens uitspraak in de hoofdzaak,
in het geding tussen:

geboren op
van Nepalese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: mr. H. Tadema, advocaat te Deventer,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. A. Flos, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 29 maart 2007 heeft verzoeker een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 4 april 2007 heeft verweerder in een
aanmeldcentrum (hierna: AC) afwijzend beslist op die aanvraag.

Op 4 april 2007 heeft verzoeker tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank alsmede
verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 20 april 2007, waar verzoeker en zijn gemachtigde,
alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Feiten

Verzoeker heeft op 25 november 2003 een aanvraag tot het verlenen van een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 28 november 2003
heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam,
heeft bij uitspraak van 17 december 2003 (Awb 03/62242 en Awb 03/62240) verzoekers
beroep van 29 november 2003 gegrond verklaard. Bij besluit van 8 juni 2004 heeft
verweerder wederom afwijzend beslist op de aanvraag van verzoeker van 25 november 2003.

Bij brief van 3 januari 2005 heeft verweerder dit besluit ingetrokken. Als gevolg hiervan heeft de gemachtigde van verzoeker het beroep van 5 juni 2004 ingetrokken. Bij besluit van 14 februari 2005 heeft verweerder de aanvraag van 25 november 2003 wederom afgewezen. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 april 2005 (Awb 05/11083) is verzoekers beroep van 11 maart 2005 niet-ontvankelijk verklaard. Tegen voormelde uitspraak heeft verzoeker bij brief 8 juni 2005 een verzetschrift ingediend. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, heeft bij uitspraak van 10 augustus 2005 (Awb 05/11083) het door verzoeker ingediende verzetschrift ongegrond verklaard, als gevolg waarvan het besluit van 14 februari 2005 in rechte onaanastbaar is geworden.

Op 29 maart 2007 heeft verzoeker onderhavige aanvraag ingediend. Eveneens op 29 maart 2007 heeft naar aanleiding van verzoekers herhaalde aanvraag een gehoor inzake nieuw gebleken feiten en omstandigheden plaatsgevonden.

3. Motivering

3.1 Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzak. Van deze bevoegdheid wordt in dit geval gebruik gemaakt.

3.2 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Beoordeeld dient te worden of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Daarbij maakt het voor de rechterlijke toetsing geen verschil of in de motivering van het bestreden besluit buiten dit toetsingskader is getreden.

3.3 De voorzieningenrechter ziet zich in de eerste plaats gesteld voor de vraag welk toetsingskader in de onderhavige zaak van toepassing is.

3.4 Verweerder heeft de herhaalde asielaanvraag van verzoeker beoordeeld op grond van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb en heeft geconstateerd dat er geen nova in de zin van dat artikel zijn, die noopten tot heroverweging van de besluit van 14 februari 2005.

3.5 Verzoeker heeft ten aanzien van de toetsing van zijn herhaalde asielaanvraag een beroep gedaan op het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (PB EU L 304 van 30 september 2004 en hierna: Definitierichtlijn).

3.6 De voorzieningenrechter oordeelt als volgt.

Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kunnen particulieren zich voor de nationale rechter tegenover een lidstaat op bepalingen van een richtlijn beroepen in alle gevallen waarin die bepalingen inhoudelijk gezien

onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn en wanneer de lidstaat hetzij heeft verzuimd de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan.

In artikel 38, eerste lid, van de Definitierichtlijn, voor zover hier van belang, is bepaald dat de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk op 10 oktober 2006 aan deze richtlijn te voldoen. De voorzieningenrechter stelt vast dat de implementatietermijn van de Definitierichtlijn inmiddels is verstreken, hetgeen meebrengt dat de bepalingen daarvan thans rechtstreekse werking kunnen hebben voor zover deze bepalingen onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn en voor zover de nationale wetgeving niet reeds in overeenstemming is met de bepalingen van de Definitierichtlijn.

De voorzieningenrechter overweegt vervolgens dat het feit dat nu op een aantal bepalingen van de Definitierichtlijn een rechtstreeks beroep kan worden gedaan, niet betekent dat na 10 oktober 2006 het zogenoemde 'no bis in idem beginsel', volgens hetwelk buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen een zelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd, niet langer uitgangspunt is bij de beoordeling in een zaak als de onderhavige. Met de Definitierichtlijn is immers beoogd minimumnormen te geven met betrekking tot het materiële recht van de lidstaten betreffende de erkenning als vluchteling of persoon die anderszins bescherming behoeft en de inhoud van die bescherming. Eerst in de Richtlijn 2005/85 van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, welke behoudens artikel 15 van deze richtlijn uiterlijk op 1 december 2007 dient te zijn geïmplementeerd, worden minimumnormen gegeven voor het procedurele recht van de lidstaten op dit vlak. De door verzoeker voorgestane volledige herbeoordeling van zijn asielrelaas, met toepassing van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, voor zover deze bepaling onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zou zijn en voor zover de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) niet reeds in overeenstemming zou zijn met deze bepaling, is derhalve niet aan de orde. Beoordeling van verzoekers herhaalde aanvraag dient in de eerste plaats te geschieden op grond van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb, de bepaling die voor de bestuursrechtelijke besluitvorming invulling geeft aan het 'no bis in idem beginsel'. De door verzoeker overgelegde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 9 maart 2007 (zaak nr. 200608797/1) maakt het voorgaande niet anders.

3.7 Het toetsingskader in deze zaak wordt gelet op het vorenstaande derhalve bepaald door artikel 4:6, eerste lid, van de Awb, in verbinding met artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000.

3.8 Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

AWB 07/14725 (verzoek) en 07/14724 (beroep)

4

3.9 Verzoeker heeft aan zijn herhaalde aanvraag een kopie van een brief van de Communistische Partij van Nepal van 18 september 2006, inclusief Nederlandse vertaling en verzendenvolop ten grondslag gelegd. Verzoeker heeft verklaard dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst nog steeds gevaar loopt en dat hij derhalve niet terug kan keren naar Nepal. Voorts heeft verzoeker verklaard dat zijn vader hem heeft verteld dat zijn familie lastig wordt gevallen door Maoïsten.

3.10 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is met de overlegging van voormeld document en hetgeen is aangevoerd niet gebleken van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb die verweerder noopten tot heroverweging van de in rechte onaantastbaar geworden besluit van 14 februari 2005. De voorzieningenrechter stelt voor op dat, gelet op voormeld toetsingskader, de omstandigheid dat een eerder beroep bij uitspraak van 22 april 2005 niet-ontvankelijk is verklaard, niet meebrengt dat de in die eerdere procedure overgelegde stukken thans opnieuw bij de beoordeling zouden kunnen worden betrokken en overweegt verder het volgende.

3.11 Met betrekking tot de door verzoeker bij zijn herhaalde aanvraag overgelegde kopie van een brief van de Communistische Partij van Nepal van 18 september 2006, stelt de voorzieningenrechter vast dat voormeld document slechts in kopie is overgelegd. Derhalve kan voormeld document niet worden aangemerkt als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft in dit verband terecht verwezen naar inmiddels bestendige jurisprudentie van de Afdeling.

Voor zover gemachtigde van verzoeker onder verwijzing naar het 'Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status' van de UNHCR en de uitspraak van het Europese Hof voor de rechten van de mens (hierna: EHRM) van 11 januari 2007 (LJN: AZ5971, JV 2007/30) heeft gesteld dat, ondanks dat voormeld document niet in origineel is overgelegd, alsnog inhoudelijk dient te worden ingegaan op de door verzoeker aangevoerde motieven, is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van een situatie dat van verzoeker het onmogelijke wordt gevergd of van een onredelijke bewijslastverdeling. Bovendien is de voorzieningenrechter van oordeel dat het beroep op voormelde uitspraak van het EHRM niet kan leiden tot het daarmee door verzoeker beoogde resultaat, reeds nu geen sprake is van een vergelijkbaar geval.

3.12 Voor zover verzoeker heeft verklaard dat hij bij terugkeer naar Nepal nog steeds gevaar loopt en dat zijn vader heeft verklaard dat zijn familie ook thans nog zou worden lastig gevallen door de Maoïsten, overweegt de voorzieningenrechter dat deze verklaringen evenmin aanleiding geven tot heroverweging van de reeds in rechte vaststaande beslissing. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat verzoeker zijn gestelde vrees bij terugkeer op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien is in de vorige procedure reeds in rechte komen vast te staan dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij te vrozen heeft voor vervolging van de zijde van de Maoïsten dan wel van de Nepalese autoriteiten. Met betrekking tot de verklaring dat zijn familie nog zou worden lastiggevalen merkt de voorzieningenrechter nog op dat deze verklaring in zijn geheel niet is onderbouwd en bovendien afkomstig is van een niet objectief verificerbare bron en derhalve niet kan worden aangemerkt als een novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

3.13 Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder de aanvraag van verzoeker terecht afgewezen. Verweerder heeft dit zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure gedaan.

AWB 07/14725 (verzoek) en 07/14724 (beroep)

5

3.14 Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Gelet hierop is er geen plaats voor het treffen van een voorlopige voorziening.

3.15 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

4. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek af.

Aldus gegeven door mr. M.C. van der Mei en in het openbaar uitgesproken op 24 april 2007 in tegenwoordigheid van A.J. Rijks als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak kan binnen één week na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 24 APR. 2007

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

ADVOCATENKANTOOR

TADEMA

HOGER BEROEP

Awb 07 / 14724

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN2617-X
27 APR 2007

ZAAKNR. 200703041-1

AAN: V2

BEHANDELD: DD: PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te te deze zaak woonplaats kiezende te
Deventer aan de Laan van Borgele 32, ten kantore van de advocaat en procu-
reur mr H. Tadema, die door hem bepaaldelijk wordt gevolmachtigd tot het
Indienen van dit hoger beroep.

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank te Zutphen
d.d. 1 april 2007 (bijlage), waarbij het beroep tegen de afwijzing een verblijfs-
vergunning asiel te verlenen is afgewezen.

GRIEF:

- Ten onrechte heeft de rechtbank op pagina 3 alinea 3 overwogen dat de
beoordeling van verzoekers herhaalde aanvraag in de eerste plaats dient
te geschieden op grond van het bepaalde in artikel 4:6 Awb en dat de door
verzoeker overhandigde uitspraak van uw Afdeling d.d. 9 maart 2007
(200608797/1) het voorgaande niet anders maakt.

Uw Afdeling heeft bij deze uitspraak overwogen dat art. 2 sub e, gelezen in
samenhang met de artikelen 14 en 18 van deze richtlijn een voor appellant
relevante wijziging van het recht is en ook bij uitspraak d.d. 14 maart 2007
(200608993/1) ambtshalve overwogen dat artikel 15 sub c Richtlijn 2004/83/-
EG een voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht inhoudt waardoor
zijn asielaanvraag niet met toepassing van art. 4:6 Awb had mogen worden
afgewezen, maar inhoudelijk had dienen te worden behandeld.

Nu dit wel is gebeurd dient reeds op grond hiervan de uitspraak van de
Rechtbank Zutphen te worden vernietigd.

ADVOCATENKANTOOR

TADEMA

REDENEN WAAROM appellant meent dat er voldoende gronden zijn om de uitspraak van de rechtbank te Zutphen d.d. 24 april 2007 te vernietigen en de zaak terug te verwijzen.

Deventer, 27 april 2007

Gemachtigde

Bijlage: uitspraak waarvan hoger beroep